

YAHSIWORKSHOPS

3-15 AĞUSTOS
3-15 AUGUST
2008

ŞEVKİ PEKİN

13

EST
V
EMRESENAN TASARIM VAKFI
EMRESENAN DESIGN FOUNDATION

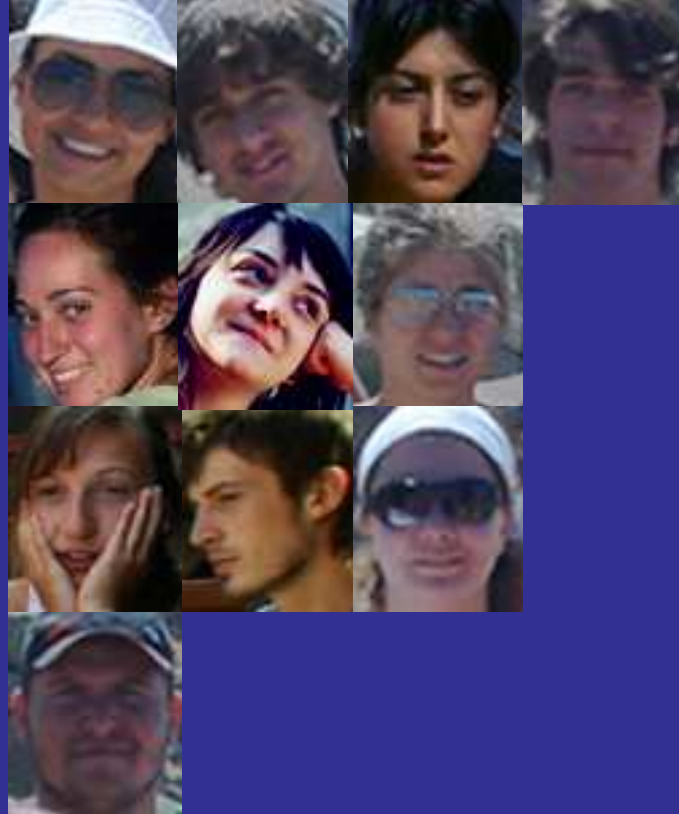

Proje Lideri
Project Leader
Şevki Pekin

Katılımcılar
Participants

Nevbahar Erdem
Sertan Doğru
Doruk Van
Osman Pekin
Ömer Pekin
İsmail Sevim
Selçuk Balkan
Özenç Özdere
Nur Çıkla
Hüma Bakır
Gizem Gürsoy
Burcu Kumdalı
Hayriye Öztürk

BRIEF

Bir kavram olarak düşünür, düşünmezi de içinde barındırır. düşünmezin varlığı ise yoktur. Önemli olan kişinin ilgisi ve düşüncesinin derinliğidir. Mutfağın konumu, kapının sağı solu kadar ne yaptığımız ve neden yaptığımızı düşünmek, bir planlama işi olan mimaride başarıya atılan ilk adımdır. Yahşibey köyünde, gençlerin hep güzel olarak hatırlayacaklarını umduğum onüç günümüz böyle geçti. Kitaplığımızda yer alan düşünceler gün gelir gençlere okunur.

Her öğrenci mesleğini düşündü ve ona dair yazdı.

BRIEF

As a concept, "thinker" contains the non-thinker. The non-thinker, however, has no existence. It is the interest of the person and the depth of her thinking that counts. The first step towards success in architecture, which is all about planning, is to think about not only the location of the kitchen or the left and right side of the door, but also about what we do and why we do it. This is the way those thirteen days passed in the village of Yahşibey, and I hope that's the way the young people there will remember it. There will come a day when the ideas in our library will be read out to them.

Each student thought of his/her profession and wrote about it.

KİMLİKSİZ

Kimlik bir durumu ifade etmek için kullanılan salt bir tanımlamadan ibarettir. Algı sonsuz imkan barındıran durumlarken kimlik vermeye çalışmak -tanımlamak- sınırlama ve ortak dil oluşturma çabası olarak kalmaktadır. Algıladığımız gri rengin herkes için aynı renk olup olmadığını bilmezken, verdiğimiz gri adı beklide yaşamakta olduğumuz farklı renklerdeki dünyanın ortak tanımlarından biridir.

Kimlik, algının gölgesi olarak kalmaktadır. Ufak dokunuşlardan ibaret olan mimari, ortaya çıkabilecek diğer işlevleri barındırabilmeli ve her duruma açık olmalıdır. Ancak bu şekilde kent ve mimarlık bulunduğu zamana ve bulundurduğu kişilere göre kendini yeniler. Yöreselden çıkıp metropole giden kent farklı kimlikleri, farklı anlarda barındırarak, farklı durumlara yol açar. Metropol kent, kimliksizliğin sonsuz kombinasyonlarını içinde barındırır. Hiçbir zaman kimliğini kaybetmek durumu söz konusu değildir. Kent farklı kimliklerin üst üste düşmesiyle kimliğini bulur. Sınırları kaldıran bu durum, kişinin hiçbir yere ait olmama fakat her an her yere ait olabilme durumunu gerçekler. Bir odağın tekeli olmaktan çıkan "kimliksiz" kent ve mimarlık en kompleksiz durumu yaşar.

Nur Çıkla / İstanbul Teknik Üniversitesi

FORM

Doğada bulunan farklı biçim ve şekillenmelerin soyutlanmasıyla elde edilen bir düzen, bir farklılaşma, bir arayıştır; fonksiyon, estetik, ekonomik ve çevreye bağımlı olma gibi mimari tasarıma girdi sağlayan verilerle şekillenir. Bir birikimin sonucu olan, hemen her insanın tanımlayıp, algılayabileceği sadelikteki temel geometrik formlar; mimaride, bütünü oluşturan farklı parçalara ve bunların farklı şekillerde bir araya gelişlerine olanak sağlar. Bir bina formunun seçiminde kentsel dokuya uyum gözetilebilir ya da bina "tek başınadır", bir "kimlik" barındırmaktadır ve bu haliyle bir uyumsuzluğu içinde barındırabilir. Form, doğruluğu tartışılacak ama kesin bir doğruya ulaşamayacak, tasarımcının ilkelerine göre şekillenecek bir değerdir. Mimaride estetik olanı tasarlayabilmek, yapıya biçimiyle bir kimlik kazandırmak, çevresiyle uyum ya da uyumsuzluk yaratmak, insanların geometrik formlarla içine girdikleri sınırları ortadan kaldırmaya çalışmak form ile mümkün olmuştur, böylelikle mevcut yapılaşmadaki taklitlere tepki verilmiştir. İşlevsellik, modern mimarinin dayandığı temel tasarım ilkelerinin en önemlilerinden biri olup Amerikalı mimar Louis Sullivan tarafından mimarlıkta kullanılan "biçim işlevi izler" sloganına dayanır. İçten dışa gelişen mantıksal adımlarla işlevci ve tümevarımcı olan bu yaklaşımla mimari, "forma" ulaşabilir ancak bu biçimlenişle mimari için önemli olan estetik değerler kısmen de olsa göz ardı edilmiştir. Tümdengelim bir yaklaşım izlenerek tasarlanacak bir binanın bitmiş formunun önceden belirlenmesi ise bazı estetik formüllerin peşinen kabul edilmişliğini göstermektedir. Tümdengelim yönteminde form verme, tümevarımda form bulma söz konusu olduğu söylenebilir. Başarılı bir mimari eser, hem estetiğe hem de fonksiyona cevap verebilir.

EĞİTİM VE MİMARLIK

Mimarlık eğitiminde evrensel doğruları aramak yerine daha gerçekçi ve hedef belirleyici bir sistem uygulanmalıdır. Mimarlık eğitimi için ideal formül bulunamamıştır. Formüle etme çabasının anlamsızlığı mimarlığın dallı ve grid yapısından kaynaklanmaktadır.

Mimarlık, teori ve pratiğin birbirine sıkı sıkıya bağlı olduğu bir meslek olduğu için, eğitim hayatında da bu yön göz ardı edilmemelidir. Mimarlık bölümünde mimari proje dışında yer alan mimarlığın beslendiği yan disiplinler ezbere dayalı sistemle işlenmektedir. Bunun yerine mimarlık eğitiminde atölye ve kuramsal derslerde tartışılarak öğrencinin zihninde bir dolu soru işareti oluşmalıdır. Bu şekilde eğitim sistemi öğrenciyi düşünmeye, sorgulayıp, araştırıp, analiz etmeye iter ve farkındalıklara sahip olmasını sağlar. Proje süreci konuşulan, tartışılan, sorular sorulan ve cevapları daha çok soruyla arayan bir süreç olmalıdır. Projenin fikir aşamasının değerlendirilmesine ayrılan kısa süre ve çizim değerlendirilmesine ayrılan uzun süreler mimarlığın sorunu haline gelir. Mimarlık kendi üzerine düşünmelidir. Sorular sorulmalı cevapları ararken bazı farkındalıkları kazanmalıdır. Mimarlar topluma yön verebilen insanlar olmuştur. Mimarlığın bu yönü mesleğin önemini ortaya koymaktadır. Bu bilinci kazanmak için dört yıllık bir eğitim süreci yeterli değildir. Mimarlık bitimsiz bir eğitim sürecidir.

Hayriye Öztürk / Erciyes Üniversitesi

MİMARLIK VE KADIN

Çağlardan beri süregelen toplum yaşamında erkek; "avcı, toplayıcı" gibi sorumlulukları üzerine almıştır. Kadın ise doğası gereği daha narin olması, annelik içgüdüsünden oturu koruyucu, kollayıcı olması sebebiyle daha az fiziksel güç gerektiren işlerin kontrol edilmesi ve yürütülmesi yönünde roller üstlenmiştir. Kadınların üstün "annelik" duygusundan dolayı sevilesi ve saygı duyulması varlıklar olduğunu düşünüyorum. Yüzyıllar boyunca mimarlık mesleği hep erkeğe atfedilmiş, daha çok erkek mesleği olarak görülmüş ve bugüne kadar da erkeklerin tekelinde olmuştur. Fakat günümüzde üniversitelerin mimarlık fakültelerindeki kadın öğrencilerin sayısının erkek öğrenci sayısından iki kat fazla olduğu düşünülürse önümüzde ki yirmi beş veya otuz yıl içinde mimarlık mesleğinin kadınlar tarafından yürütüleceği düşüncesi öne çıkmaktadır. Mimarlık mesleğindeki kadın nüfusunun artmasının başlıca sebeplerinden birisi dünya genelindeki kadın nüfusunun erkek nüfusundan daha fazla artmasıdır. Bir diğer sebebi ise "mimarlık" kavramının alışılagelmiş olandan daha farklı boyutlara açılmasıdır. Artık mimarlık eskisi gibi şantiye hayatından farklı olarak da ofis ortamında, bilgisayar başında düşünüldüğü için beklide kadınlar tarafından tercih edilmektedir. Kadınların iş ve ev organizasyonu, bu ikisini birlikte yürütebilme becerilerinin olması; mimari organizasyon ve şantiye yönetimini birlikte yürütme adına da erkeklerden daha başarılı olabileceklerinin işareti olabilir. Daha önce de belirttiğim üzere doğası gereği daha narin olan ve ince düşünebilen kadınların mimari tasarımın uygulamaya geçirilmesi aşamasında daha özenli ve detaylı çalışabilme şansını arttırmaktadır. Ofis hayatında ki disiplin ve düzenli çalışmaları da kadınların büro yönetiminde erkekler kadar başarılı olabilme olasılığı düşündürmektedir. "Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın vardır" sözünün ne kadar doğru olduğunu bilmesek de kabul gördüğünü hepimiz bilmekteyiz. Ancak neden başarılı kadınların sayısının az olduğu üzerine düşünceler üretmek daha yapıcı bir eylem olabilir. Ataerkil toplum düzenlerinde, islami kurallarla yönetilen tutucu toplumlarda, örneklerini günümüzde de gördüğümüz, dininin toplum üzerinde ki baskısının yoğun olduğu ve sürekli empoze edildiği diğer cumhuriyetlerde de kadınları zayıf ve aciz gören zihniyetin, koruma, kollama adına kadınlar üzerinde oluşturduğu baskıyı görmezden gelemeyiz. Günümüzde bunun bazen giyim tarzında, bazen davranış biçimlerinde, bazen eğitimde, bazen de kişisel özgürlüklerde kısıtlama olarak örneklerini görmekteyiz. Kadın üzerinde ki bu baskının adına ister mahalle baskısı, ister koruma kollama, ister inanç, ister din deyin özgürlüğü kısıtlanan kadın gün geçtikçe değişen ve gelişen dünya şartlarında özgür düşünce adına tasarımda da bağımsız hareket etmesini düşünmek oldukça güç. Bu durumun mimarlığa katkısı üzerine düşünülmeli.

MİMAR OLMAK

Mimar olmak bir istektir, ancak bu istek mimar olabilmek anlamına gelmez. Mimarinin temelinde düşünce vardır. "Mimar olmak, düşünceleri eyleme geçirmektir." Mimar olmak yapılan seçimin ardından kişinin kendini mimar olarak görmesi ile başlar. Kişinin mimar olmak için mimari eğitim alıp almadığı önemli değildir. Eyleme geçmek mimarlıktır.

Kaç yaşında olursa olsun kişi kendini mimar olarak gördüğünde mimardır. Üretkendir. Mimar olmak beraberinde tek doğru getirmez, kişinin doğrusu kendisidir. Sadece emek verilmiş doruların nedenleri olur, nedensiz doğru ise doğru değildir. Rastlantı mimarinin bir parçası olmamalıdır. Emek verilmemiş, üstünde düşünülmemiş mimari olamaz. "İyi mimari için düşünce yeterli değildir. Düşünce "kağıda dökülmeli" dir. Bu şekilde "mimari" üretilmelidir.

Ömer Pekin / Deutsche Schule

TAKLİT

İşlev, malzeme, çevre verileri, kentsel doku, birikimler, içgüdü formun oluşmasında etkindirler. Ancak bu etkenlerin ne şekilde ve oranda bir araya geleceği ve sonuç olarak nasıl bir formun ortaya çıkacağı formüllere bağlı değildir. Form formüle edildiği zaman, taklit ortaya çıkar. Mimaride çizilen her çizgi, koyulan her nokta somut veriler ile desteklenmelidir. Ancak içgüdünün de sürece etkisi göz ardı edilemez. Kentsel dokuya uyum ile kentsel dokudan farklılaşma arasında, taklit ve özgünlük açısından ince bir çizgi vardır. Kentsel dokuya uyum, birebir kopya edilerek değil, kentsel dokunun bugünün ihtiyaçlarıyla ve olanaklarıyla yorumlanması sağlanabilir. Mimarlık "yer"e özel olmalı. "Yer" ve "zaman" doğru algılanmalı, bu sayede özgün yapılar üretilmelidir. Kentsel doku, bir sonuç ürünü olarak değil, tasarımda başlangıç noktası olarak algılanmalıdır. Yaratıcılık ve özgünlük, okullarda ya da kitaplarda öğretilen kavramlar değildir. Mimari eğitim bilgiyi vermelidir. Bilgiyi sorgulayıp, yorumlayabilen kişi özgün olur. Yerel mimarlık, mimari akımlar yüzünden evrenselleşiyor. Oysa ki mimari evrensel değildir. Çünkü mimaride evrensel değerlerden yani tek bir mimarlıktan söz edilemez. Mimarlıkta "İktidar"ın yarattığı bir akım ve dolayısıyla oluşturduğu bir form vardır. Mimari bir akımın peşine takılanlar, akıma uymak adına yaptıkları işlerde, "yer"i ve "zaman"ı hiçe sayarlar. Hem kendilerini hem de "İktidar"ı taklit ederler. "Zaman", "yer", "kentsel doku" tasarımın özünü oluşturur. Bulunduğu "yer"in ve "zaman"ın farkında olan yapı, "kent dokusu"na uyarak ya da ondan farklılaşarak kendi kimliğini bulur.

Burcu Kumdalı / Yıldız Teknik Üniversitesi

KORUNAMA(MA)

Bu kelime;geleneksel olanı yeniden üretmek değil, gününün, bugünün ve aradan geçen zamanın izlerini taşıyan bir korumacılık anlamını karşılamalı. Bugün koruma projelerinde sonuç ürün daha en başından kurul onaylı, betonarme strüktür üzerinde sahte tarihsellik giydirilmiş yapılar olarak belirlenmiş olsa da bu normların dışına çıkabilmeli. Geçmişin bugün yeniden yorumlandığı anlayış,eski görünümlü yapı üretiminde daha korumacı, dahası; yapılar tekil tarihi nesneler olmak yerine, çevrelerinde ki kültürel ve doğal mirası, kent ile kurduğu ilişkiyi korumak adına bir bütünde ele alınmalı.Yaşanan her dönemin ardından ortaya çıkan birbirinden farklı ya da birbirine benzer form, doku, kimlik arayışlarının yan yana, üst üste bir bütün içinde sürekli olabileceğini benimseyip, uygulama yapmak çok zor değil...

Gizem Gürsoy / Yıldız Teknik Üniversitesi

MİMARLIĞIN OLANAKSIZLIĞINA DAİR

Her birey aynı yer için farklı okumalar gerçekleştirebilir ve kendi sınırlarını hareketi ile belirler. Bir noktadan diğerine ulaşmak için izlediği yol ve o yol üzerinde algılamayı seçtiği elemanlar onun için sınırlarıdır. Her birey için yaşadığı kentin sınırı ulaşabildiği en uzak noktaların bütünüdür. Bu sınır zamana ve kimliğe bağlı olarak sürekli yenilenir durumda olmalıdır ki o sınırlar içinde kalınmasın. Mimari zaman kazandırmalı ve kimliksiz kimlik oluşturmalıdır. Her şey olamasa da, çok şey olabileni ortaya koyabilmelidir. Mimarlık için yeter koşul nefes almaktır. Daha iyi mimarlık için derin nefes alınmalıdır. Aralarda derelerde dolaşılmalı ve bu şekilde uçlar zorlanmalıdır. Ve mimarinin oluştan yokoluşa devam eden bir süreç olduğu, bu sürecin istiflenmesinin suni olduğu unutulmamalıdır.

İsmanil Sevim / İstanbul Teknik Üniversitesi

YAHŞİBEY'DEN İSTANBUL'A KENT DOKUSU

Adını sadece bu yörede yaşayan ve avlanan, köylülere geçim kaynağı olan yahşi balığından alan bu köyde; Yahşibey'de, köy dokusunu oluşturan yapılar;

- dışa kapalılık.
- kendi içine dönük fonksiyonları barındıran avlular.
- kullanılan form:dikdörtgen ve kare plan, yığma yapıya uygunluk.
- ev duvarı anlamı taşıyan bahçe duvarları.
- sokak dokusunda sağır bahçe duvarları (avluya açılan kapılar dışında).
- yalnız yayalar için yapılmış kaldırımsız sokaklar,gibi özellikleri taşır.

Nevzat Sayın'ın Yahşibey köyünde tasarlayıp, uygulamış olduğu yedi yapı köy dokusuyla uyum içindedir. Malzeme bakımından dil bütünlüğü sağlanmış olsa dahi kullanılan yapım teknolojilerinden ileri gelen farklılıklar oluşur.

Bu noktada Nevzat Sayın'ın aynı dili farklı şiveyle konuştuğu söylenebilir. aşamalarında var olan dokuya saygı duyma prensibi esas alınmıştır. Bu sebeple Yahşibey'de ki duvar dokusu bu yapılarda devam ettirilmiştir;örneğin sokakların kesiştiği yerlerde köyün duvar dokusuyla uyumlu olan kavisler yaratılmıştır. Ancak yapılara içinde yaşanan hayatlarla farklı kimlikler kazandırılmıştır. Böylelikle Nevzat Sayın,ne köylüyü kendine ne de kentliyi köylüye özendirmiştir. Yahşibey'de sonradan yapılan yapılar köyün mevcut dokusuyla ne kadar uyumlu olsa da başta İstanbul olmak üzere birçok kentimizde yaratılmış doku varolan ile uyumsuzdur. Neden öncelikli olarak İstanbul? Kendi içinde belli bir dokuya sahip tarihi yapıları barındırmakta olan bu şehirde bu yapıların uygun şekilde -kendi kentsel dokusu içinde- korunamadığı bir gerçektir. Bunun yanı sıra Mecidiyeköy'de yapılan gökdelenler bulundukları dokuya uyum sağlayamamakla birlikte form kaygısı duyularak tasarlanıp, uygulandıkları için kent dokusunda birer yabancı gibi kalmışlardır. Dokunun imar yapısıyla doğrudan ilişkili olduğunu unutmamak gerekir. Bu noktada imar edenlere -mimarlara-büyük görev düşmektedir. Önemli olan politikanın ve para hırsının egemen olduğu günümüzde meşhur mimar olmaktan çok çevresine saygı duyan, rant peşinde koşmayan; sadece İstanbul'da değil ülkemizin birçok yerinde uygulanan sahte planlamanın tahriplerine susmak yerine karşı çıkan, başarılı mimarlar olabilmektedir.

Doku konusundaki bu duyarlılık yalnızca kentsel tasarım konusundaki bu duyarlılık yalnızca kentsel tasarım konusunda değil. Asıl önemli olan, Şevki Pekin ile Yahşibey'de yapmış olduğumuz bu workshoptaki gibi geleceğin mimarlarını sadece proje tasarlama ve uygulama açısından değil de bir takım kavramlar üzerine düşünmeye, algılayabilmeye ve ceplerini doldurmaya (bilgi ve deneyimleri biriktirmeye) teşvik edebilmektedir. Yapı içi planlamada da dikkat edilmesi gereken bir etmen olmalıdır. Böyle bir duyarlılığa sahip olabilmek de iyi ve kaliteli bir mimarlık eğitiminden geçmek ile gerçekleşir; ancak bu eğitim ülkemizde olduğu gibi dört yıla sıkıştırılmış bir program şeklinde uygulanmamalıdır.

Özenç Özdere / İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü

MESHUR OLMAK

Nasıl bir dünyada yaşadığımızı aslında kimse bilmiyor. Herkes tarafından bilinmek, tanınmak, anlaşılmaz istiyoruz artık... 21.yy mı bizleri bu sistemin bir parçası haline getirdi? Yoksa akımlar mı bizlere birdenbire içimizdekileri ortaya çıkarma gücü verdi? Yaptığımız işin özünden, içeriğinden daha önemli olan o işin ambalajı ve reklamı oluverdi birden. Reklam belki de bu işin en önemli kısmı. Gazete sayfalarında, dergi kapaklarında bulduk kendimizi. Düşünüyor insan, meşhur olmak bir "iyi mimarlık" ölçütü müdür? Meşhur olmayanlar (kötü mimarlar!) neyi eksik yapıyorlar? Meşhur ve dünyanın en başarılı mimarı oldular! Esas meşhur olması gerekenin "mimar" mı, yoksa mimarın kafasında imar ettiği düşünceler mi sorgulanmalı. Mimar ortaya koyduğu düşüncelerin sonucu olarak meşhur oluyorsa kimsenin buna itirazı olmayacaktır. Birçok ünlü mimar tanınmasaydı, nasıl öğrenecektik işlerini, düşüncelerini? Basılmasalardı kitaplarda, yazılmasalardı dergilerde nereden öğrenecektik 50,100... yıl öncesinin yapıtlarını. Ve bizden sonra nasıl okuyacaklar yeni nesiller şimdi yaptıklarımızı. Mimarlığın dünü, bugünü ve yarını önem kazanacaktır bu şekilde. Bu karmaşada mimara düşen görev, tasarımlarını meşhur olma kaygısıyla form karmaşasına çevirip etik ve estetik değerlerden, insanlardan uzaklaştırmamasıdır.

Hüma Bakır / İstanbul Teknik Üniversitesi

ARALIK

Boş bir sayfa, elimde bir kalem, aklımda bir sürü fikir ve duyduğum heyecan... Farklı bir şeyler olmalı yine. Tabi bazı kurallar var ama zorunluluklar var, olmazsa olmazlar. Bir hayal ettiğim tasarladığım konsept doğrultusunda bir form çıkaracağım ortaya. İlk hedef arazim. Yollar, yapılar, doğal çevre, trafik, insanlar... Hepsi yavaş yavaş şekillendiriyor projemi, ben istesem de istemesem de bazı sınırlar oluşuyor. Aslında kimi zaman korkutur beni bu. Sonra sıra yapının kendisini tasarlamaya gelir. Kullanıcı profilim öne çıkar hemen. İhtiyaçları nelerle karşılayabilirim. Aslında kolay yollar, kolay kaçışlar, hazır çözümler her zaman aklımın bir ucunda tetikte. Dedim ya bazen zorunluluk gibi hissedilir bazı şeyler... Belki de sık sık. Yahşibey köyünde bir ipucu yakaladım aslında, bir şeyler keşfettim kendi adıma... Sınırsız sınırlar, şeffaf hayali sınırlar. Çok yalın, basit belki de, ama bir o kadar da farklı. İki ev arasında bir sınır fark ettim önce, olmayan bir sınır da denebilir. Evlerin bahçeleri arasında ki bir sınırdı ama orada ne ağaçlar, ne çalılık ne de çit vardı. Sınır iki bahçe arasında ki akışın kendisiydi... Naif ve belirgin. Sırada ev... Tamamen kullanıcıyla birlikte şekillenen, kendi mekanlarını, odalarını kendi oluşturan bir ev. Kulağa sıradan gelse de, bu evin duvarları taş ya da tuğladan oluşmuyor. Bu evin duvarlarını, odalarını, yani sınırlarını kullanıcılar, içinde yaşayanlar onların hareketleri, enerjileri oluşturuyor. Tıpkı iki hafta boyunca Yahşibey'de bizi konuk eden evimiz gibi. Çalışma mekanımız, mutfakımız, bahçemiz, odalarımız tasarımcının bize verdiği ipuçları doğrultusunda veya doğrultusuzca bizim enerjimizle, bizle şekilleniyor. Her birimiz evin birer parçası, ev de bizim bir parçamız, evle bir bütün oluyoruz. Hep düşünürdüm, canlı mekanlar, canlı yapılar, tasarımlar... Sanırım nasıl olduğunu bulmuş, hissetmiş hatta yaşamış oldum.

Peki, Yahşibey'de değil de herhangi bir metropolde bu yaratılabilir mi? Cevap pek de uzağımda eğilmiş. Okulum geldi birden aklıma, her ne kadar bazı kısımları katı sınırlar içinde olsa da, dört senedir çalıştığım mekanların, stüdyoların sınırlarını hep biz belirliyorduk aslında. Dört sene boyunca ne sabit bir masam, ne sabit bir dolabım, ne de sabit bir sınıfım oldu. Kimi zaman koridorlar, merdiven avlusu, kimi zaman bahçede bir ağacın altı sınıfım, benim mekanım oldu.

Her yer benimdi ve ben de o yerin bir parçasıydım her zaman. Demek ki bu kadar büyük ölçekli bir yapı da canlı, sınırsız olabiliyormuş. Sırada kendi evim vardı düşünmem gereken. Ailemle yaşadığım yer. Sınırların benim gözümde en esnek olabileceği ama mekansal olarak bir o kadar katı sınırları olan. Herkese 1 oda, bir sürü eşya. Mutfak, banyo, salon hep sabit, hatta sabit ölçülerde. Ailemi ve kendimi koca bir boşluğun içinde, herkesin kendi karakterleri, kendi yaşayışıyla, kendi şeffaf sınırlarını oluşturduğunu düşündüm. Abimle benim odam arasında ki sınır tuğla yerine ikimizin enerjisi, yaşayışı olsaydı belki de çok daha farklı bir ilişkimiz, yakınlığımız olurdu, kimbilir...

Ama eminim tüm ev gerçekten farklı ve özgün mekanlara sahip olurdu. Hayal etmesi, düşünmesi bile heyecan verici ve zevkli benim için. Sınırlar, sınırsızlıklar, dokunup göremediğim hayali sınırlar ve bunun ortaya çıkaracağı farklı tasarımlar, farklı deneyimler... Taş, tuğla, cam, çizgisel sınırlar hep. Belki mahremiyet duygumuzdan, belki zorunluluklardan belki de korkularımızdan, tereddütlerimizden ortaya çıkan sınırlar. Peki, özgürlüğümüz, özgürlüklerimizi paylaşmak, tasarımcıyla birlikte kendi mekanlarımızı yaratabilmek, hatta mekanlarımızı da canlı kılabilmek, mekanın enerjisi olup onunla bütün olma fikri Yahşibey çalışmamız boyunca paylaştığım, keşfettiğim diğer bir sürü fikir eşliğinde tasarım anlayışına yepyeni bir heyecan, cesurca bir bakış getirdi. Bunların farklı şekillerde bir araya gelişlerine olanak sağlar. Bir bina formunun seçiminde kentsel dokuya uyum gözetilebilir yada bina "tek başınadır", bir "kimlik" barındırmaktadır ve bu haliyle bir uyumsuzluğu içinde barındırabilir. Form, doğruluğu tartışılabilir ama kesin bir doğruya ulaşamayacak, tasarımcının ilkelerine göre şekillenecek bir değerdir. Mimaride estetik olanı tasarlayabilmek, yapıya biçimiyle bir kimlik kazandırmak, çevresiyle uyum ya da uyumsuzluk yaratmak, insanların geometrik formlarla içine girdikleri sınırları ortadan kaldırmaya çalışmak form ile mümkün olmuş, böylelikle mevcut yapılaşmadaki taklitlere tepki verilmiştir. İşlevsellik, modern mimarinin dayandığı temel tasarım ilkelerinin en önemlilerinden biri olup Amerikalı mimar Louis Sullivan tarafından mimarlıkta kullanılan "biçim işlevi izler" sloganına dayanır. İçten dışa gelişen mantıksal adımlarla işlevci ve tümevarımcı olan bu yaklaşımla mimari, "forma" ulaşabilir ancak bu biçimlenişle mimari için önemli olan estetik değerler kısmen de olsa göz ardı edilmiştir. Tümdengelim bir yaklaşım izlenerek tasarlanacak bir binanın bitmiş formunun önceden belirlenmesi ise bazı estetik formüllerin peşinen kabul edilmişliğini göstermektedir. Tümdengelim yönteminde form verme, tümevarımda form bulma söz konusu olduğu söylenebilir. Başarılı bir mimari eser, hem estetiğe hem de fonksiyona cevap verebilir.

Z. Nevbahar Erdem / İstanbul Teknik Üniversitesi

doğada bulunan farklı şekiller
soyutlanmasıyla elde
bir düzen, bir fark
bir ar
fonksiyon, estetik,
ve çevreye bağımlı o
mimarî tasarıma girdi
verilerle şek
Bir birikimin sonu
hemen her insanın ta
algılayabileceği sad
temel geometrik
mimaride, bütünü o
farklı parçalara ve
farklı şekillerde b
gelişlerine olanak
Bir bina formunun s
kentsel dok
gözetilebilir yada b
başınadır', bir
barındırmaktadır ve bu
bir uyumsuzluğ
barındırabili
doğruluğu tartışılabil
kesin bir
ulaşılamayacak, tasa
ilkelerine göre şeki
bir d

MİMARLIK ve KADIN

Çağlardan beri süregelen toplum aşamında erkek; "avcı, toplayıcı" gibi rumlulukları üzerine almıştır. Kadın ise doğası gereği daha narin olması, hnelik içgüdüsünden ötürü koruyucu, yıcı olması sebebiyle daha az fiziksel ç gerektiren işlerin kontrol edilmesi ve rütülmesi yönünde roller üstlenmiştir. Üstün "annelik" duygusundan dolayı si ve saygı duyguları varlıklar olduğunu düşünüyorum.

oyunca mimarlık mesleği hep erkeğe ilmiş, daha çok erkek mesleği olarak görülmüş ve bugüne kadar da erkeklerin tekelinde olmuştur. at günümüzde üniversitelerin mimarlık deki kadın öğrencilerin sayısının erkek öğrenci sayısından iki kat fazla olduğu e önümüzdeki yirmibeş-otuz yıl içinde imarlık mesleğinin kadınlar tarafından tüleceği düşüncesi öne çıkmaktadır.

Mimarlık mesleğindeki kadın nun artmasının başlıca sebeplerinden ra genelindeki kadın nüfusunun erkek ndan daha fazla artmasıdır, bir diğer ise "mimarlık" kavramının alışlagelmiş aha farklı boyutlara açılmasıdır. Artık eskisi gibi şantiye hayatından farklı ofis ortamında, bilgisayar başında düşünülüyor için belkide kadınlar tarafından tercih edilmektedir.

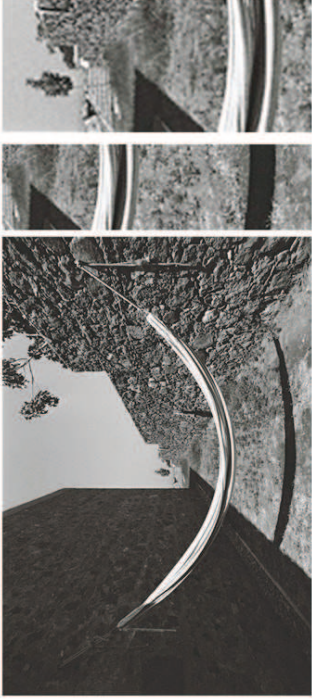
Selçuk BALKAN

bir kavram olarak düşünür düşünmezi de içinde barındır. düşünmenin varlığı ise yoktur. önemli olan kişinin ilgisini ve düşüncesinin derinliğidir. mutfağın konumu, kapının saği solu kadar ne yaptığımız ve niye yaptığımızı düşünmek, bir planlama işi olan mimari de başarıya atılan ilk adımdır, yahşibey köyünde, gençlerin hep güzel olarak hatırlayacaklarını umduğum on üç günümüz böyle geçti. kitaplığımızda yer alan düşünceler gün gelir gençlere okunur. şevki pekin. yahşil3.

"dokunup görmedığım hayali sınırlar ve bunun ortaya çıkardığı farklı tasarımlar, farklı deneyimler..."

"görünen gerçeklik içerisinde savrulan değişikliklerken, asıl gerçek değişmez gölgeler için zaman yoktu..."

koruma(ma)!

bu kelime; el olanı yeniden üretmek için, bugünün ve aradan zamanın izlerini taşıyan bir yapıyı koruma anlamını karşılamalı. Bugün koruma projelerinde, ürün daha en başından ayıllı, betonarme strüktürle, hıte tarihsellik giydirilmiş olarak belirlenmiş olsa da maların dışına çıkılabilmeli. Bugün yeniden yorumlandığı yapı, eski görünümüyle yapı retiminden daha korumacı. Yapılar tekil tarihi nesnelerine, çevrelerindeki kültürel mirası, kent ile kurduğu korumak adına bir bütünde ele alınmalı.

an her dönemin ardından an birbirinden farklı ya da birbirine benzer doku, kimlik arayışlarının a, üstüste bir bütün içinde olabileceğini benimseyip, uygulama yapmak çok da zor değil...

de esti ayabili yle bi ırmak, uyumsu arın g girdik en kald le mün ikle n aşmadal niştir sellik dığı t erinin olup Sulli likta izle dışa arla i arımcı i, 'fi bu b öneml ler k edilm yaklaş lanac is for lenme ülleri mişlii engel e, tül konus

yerel mimarlık, mimari akımlar yüzünden evrenselleşiyor oysa ki mimari evrensel değildir, çünkü mimaride evrensel değerlerden yani tek bir mimarlıkta söz edilemez, mimarlıkta 'iktidar'ın yarattığı bir akım ve dolayısıyla oluşturduğu bir form vardır.

mimari bir akımın peşine takılanlar, akıma uymak adına yapıtları işlerde, 'yer'i ve 'zaman'ı hiçe sayarak, hem kendilerini hem de 'iktidar'ı taklit ederler.

'zaman', 'yer', 'kentsel doku' tasarımın özünü oluşturmaz.

bulunduğu 'yer'in ve 'zaman'ın farkında olan yapı, 'kent dokusu'na uyarak ya da ondan farklılaşarak kendi kimliğini bulur.

burcu kumralı
yahşibey 08

dorukvan

de değil de herha
? Cevap pek d
ildi birden aklım
sınırlar içinde ol
anın, stüdyoları
da, 4 sene boyu
bir dolabım, ni
koridorlar, me
bir ağacın alt
er yer benimd
aman. Deme
canlı, sınırsız
vardı düşün
sınırların ben
ma mekânsı
erkese bir o
hep sabit,
koca bir bo
kendi yaşay
düşündüm.
la yerine ik
k daha fa
na eminir
kânlara so
recan ver
dokunup
a çıkarac
tuğla, c
uygumu
anımızda
Peki, özç
arımıcıy
hatta
enerjisi
mız bo
likirle e
n, ces

kimlik bir durumu ifade
kullanılan salt bir ta
algı sonsuz imkan barındır
kimlik vermeye çalışmak
nirama ve ortak dil olu
'üsturma cabası olarak
algıladığımız gri rengi
olup olmadığını bilmezke
belkide- yaşamakta oldu
renklerdeki dünyanın orta
"kimlik algının g
gölgesi olarak kalma
ufak dokunuşla
ufak dokunuşla
mimar, algı farklılaşmas
işimiyle ortaya çıkabile
işlevleri barındırabilmeli
ındırabilmeli ve 'her du

ancak bu şekilde kent ve
mimarlık bulundugu zama
a bulundurdugu kişilere
vöreselden çıkıp metrop
farklı kimlikleri, farklı
durumlara yol açar
ol açar metropol kent
a sonsuz kombinasyonla
hiçbir zaman kimliğini ko
nirama kavrayan
kent farklı kimliklerin üst
kimliğini bulur.

sınırları kaldıran bu durum
olmama fakat heran he
an her yere ait olabile

bir odağın tel
'kimiksiz' kent ve mi
mimarlıkten kompleks

kir

etmek için
anılmamada
ran durumu
tanımlanmak
şurma çaba
kalmaktadır.
in herkes için
en, verdikimiz
ğumuz farklı
rak tanımların
k tanımlarında
gölgesi olara
ktadır."

ardan ibaret ol
i (bare) olan m
ve zaman de
ecek diğer işlevi
ve 'her duruma
uruma' açık olma

mimarlık bulund
ing ve bulundur
göre kendini yen
ole giden kent
anlarda barındıra
metropol kenti
kimlikliğin sonsu
arını içinde barındır
tybelemek durumu
söz konusu de
üste düşünmesiyle

n, kişinin hiçbir yere
ryere ait olabilmek
durumunu gerçekle

keli olmaktan çıkar
marlık en komple
z durumu yaşar

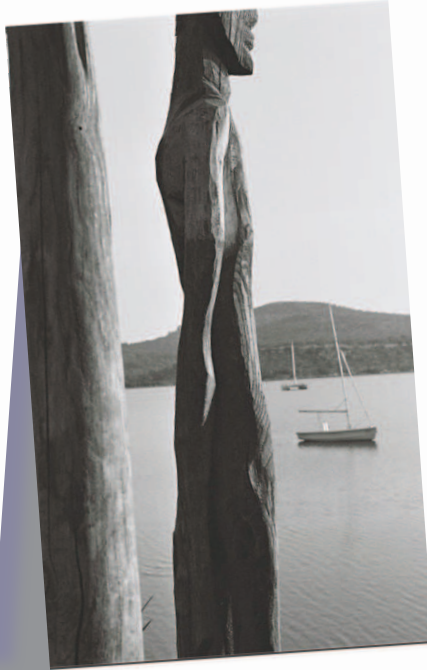
Yahşibey'den İstanbul'a
kent dokusu

adını sadece bu yörede yaşayan
ve avlanan, köylülere geçim kaynağı
olan yahşi balığından alan bu köyde;
Yahşibey'de, köy dokusunu oluşturan
yapılar;

- dışa kapalılık,
- kendi içine dönük fonksiyonları
barındıran avlular
- kullanılan form: dikdörtgen ve kare
plan, yığma yapıya uygunluk
- ev duvarı anlamı taşıyan bahçe
duvarları
- sokak dokusunda sağır bahçe
duvarları (avluya açılan kapılar
dışında)
- Yalnız yayalar için yapılmış kaldırımsız
sokaklar

gibi özellikler taşır.
nevzat sayın'ın yahşibey köyünde
tasarlayıp uygulamış olduğu 7 yapı
köy dokusuyla uyum içindedir. mal-
zeme bakımından dil bütünlüğü
sağlanmış olsa dahi kullanılan yapı
teknolojilerinden ileri gelen farklılıklar
oluşur. bu noktada nevzat sayın'ın aynı
dili farklı şiveyle konuştuğu söylenilir..

baktığım noktaları,
en usul bazen hızlı,
neresinden alırsa,
yerleşmek araya,

Günlük Yaşam

1. Gıda

2. Giyim

3. Barınma

4. Sağlık

5. Eğitim

6. Sosyal

7. Kültür

8. Din

9. Politika

10. Ekonomi

11. Çevre

12. Teknoloji

13. Sanat

14. Spor

15. Seyahat

16. İş

17. Aile

18. Yaşam

19. Zaman

20. Enerji

21. Bilgi

22. İletişim

23. Yaşam

Daily Life

